

വിശുദ്ധപുസ്തകം

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ.

നല്ലകാലവും ചിന്തകാലവും മനുഷ്യക്കേണപോലെ ഇശ്ശരാ
രന്മാർക്കും ഉണ്ടു്. ഇതു് എന്റെ കണ്ടുപിടുത്തമെന്നെൻ കരുതി ത
ള്ളിക്കളയേണ്ട. കാരണവന്മാരോടു ചോദിച്ചുനോക്ക. അവർ പറ
ഞ്ഞിട്ടും വിശ്വസനീയമായില്ലെങ്കിൽ ഉദാഹരണം കാണിച്ചുതരാം.
മതിയോ?

പാലക്കാവിൽ ഭഗവതിയുടെ അമ്പലം ഇയിടെയെങ്ങാൻ
കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇത്ര തൃപ്തംപിടിച്ചു സമലം ഭൂമിയിലുണ്ടോ എന്നു
സംശയമാണു്. നരച്ചിലും വാചലും പകൽകൂടി പറന്നുനടക്കും.
തറയിൽ മുഴുവൻ നൊച്ചുന്റെയും തുരപ്പന്റെയും കലാതിലുണ്ടാ
ണു്. പാമ്പിന്റെ ഉറകളും എട്ടുകാലിയുടെ വലകളും തോരണം
തുക്കാത്ത ഇടമില്ല. കൂരോടുപൊളിഞ്ഞു്, കഴുകോൽ ഒടിഞ്ഞു്,
ചുമരിടിഞ്ഞു്, ഉത്തരം ഭൂമിച്ചു്, കിടക്കുന്നതുകണ്ടാൽ സങ്കടം തോ
ന്നും. ഒരൊറ്റ വഴിപാടുവരില്ല. പുല മുട്ടിക്കിടക്കുകയാണു്. ശ്രീ
കോവിലിൽ ഒരു വിളക്കു കൊളുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടും, നടയിൽനിന്നു
മണിയടികേട്ടിട്ടും കാലം എത്രയായെന്നോ! മുനിലുള്ള വലിയ
ചിറയിൽ കളിച്ചുപോകുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾകൂടി അങ്ങോട്ടൊന്നു തി
രിഞ്ഞുനിന്നു തൊഴുതേക്കാം എന്നു കരുതാറില്ല.

നാലഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പുവരെ ഇതായിരുന്നില്ല സ്ഥിതി. എത്ര
വഴിവാട്ടുകാരാണു് ദിവസവും! എന്തൊരു തിരക്കാണു്! എന്തു നട
വരവായിരുന്നു! മുഖമണ്ഡപത്തിലെ കളിവിളക്കിൽ നെയ്യു് എ
പ്പോഴും നിറഞ്ഞുകിടക്കും. എന്നും നിറമാല. എന്നും കളമെഴുത്തു
പാട്ടും. എന്തു തിരക്കു്, എന്തു് ഐശ്വര്യം!

ഭഗവതിയുടെ നല്ലകാലം തുടങ്ങിയതു് പെരുങ്ങോട്ടു ഭക്ത
അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി ഭജനം തുടങ്ങിയതു മുതലാണു്. പാലക്കാ
ലെ ഉശരാജ്യ പെരുങ്ങാട്ടില്ലത്തേക്കാണു്. ഇല്ലം ക്ഷയിച്ചു ക്ഷ
ച്ചു് "ആഹാരത്തിന്നുകൂടി വകയില്ലാതായപ്പോഴാണു് അച്ഛൻ ന
മ്പൂതിരി "ഇനി ദേവിയേഗതി" എന്നു കരുതി ഭജനം ആരംഭിച്ചു.
അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ആളുകൾ "ഭക്തൻ" എ
ന്നു് വിളിക്കാറുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്നു കൊടുത്തതിൽ അതുതമില്ല. അ

ദിവ്യനായിരുന്നു. കളിച്ചു തൊടുത്തു് ഭസ്മം ധരിച്ചു് മെതിയടിയിൽ കയറി "കടകട" എന്നു നടക്കുമ്പോൾ, എത്ര പ്രമാണിയായാലും അകന്നുനിന്നു് ഒന്നു തൊഴുതുപോകും. തേവാരക്കിണ്ടിയിലെ വെള്ളം തളിച്ചു സ്ഥലത്തു മാത്രമേ ചവിട്ടു. "ഹാ" എന്ന ഭയത്തോടു കൂട്ടാൽ ഞെട്ടും. അമ്പലത്തിൽവന്നു നടത്തുന്നതു് അഭിഷേകവും ഉഷ്പുഷ്പയും തന്നത്താൻ ചെയ്യും. അതിന്നു വേറെറൊരളെ അനുവദിക്കില്ല. പിന്നെ വിസ്തരിച്ചു തേവാരമാണു്. അതു കഴിഞ്ഞു്, നമസ്കാരമുഴയിൽ രക്തചന്ദനപ്പൊട്ടും, വൈശ്യാക്കരിയും, തലയിൽ തുളസിപ്പൂവുമായി പത്തുമണിയോടുകൂടി വാരിയത്തോക്കു പുറപ്പെടും. അപ്പുൻ നമ്പൂതിരി ഒന്നേ വേട്ടിട്ടുള്ളു. പാലക്കാവിൽ വാരിയത്തു സംബന്ധമുണ്ടു്. കാപ്പികൂട്ടാൻ കണ്ടതിക്കാവുവാറസ്വാറെ കഴിഞ്ഞേ ഒരാളുള്ളു. അപ്പുൻ നമ്പൂതിരി പുറത്തു പുൽപ്പായിലിരുന്നു കാപ്പിയമുതേത്തു കഴിച്ചു് ചെല്ലും തുറന്നു മുറക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ രോഗികളുടെ വരവായി. ബാധക്കാർ, അപസ്താക്കാർ, ഭ്രാന്തന്മാർ, കൈവിഷക്കാർ, മച്ചികൾ, അങ്ങിനെ എത്രയെത്ര പേർ! അപ്പുൻ നമ്പൂതിരി വൈദ്യവും മന്ത്രവാദവും പഠിച്ചിട്ടില്ല. മലയാളംതന്നെ എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിഞ്ഞുകൂട. എന്നാലും ഭഗവതി വിളിച്ചാൽ വിളിപ്പറത്തുണ്ടു്. ഒരു മണ്ഡലം പാലക്കാവിൽ ഭജിക്കുമ്പോഴേക്കും ഒരുമാതിരി ഉപദ്രവങ്ങളൊക്കെ മാറും. എന്നിട്ടും ഒഴിയാത്ത ബാധകൾ പന്ത്രണ്ടുദിവസം അപ്പുൻ നമ്പൂതിരി ദേവിയുടെ കൈവെണ്ണ സേവിച്ചാൽ ഒഴിയുകതന്നെ ചെയ്യും. ഒഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലോ, ആ രോഗത്തിന്നു ചിട്ടിസയേ ഇല്ല എന്നു കരുതിക്കൊള്ള.

ദേവിഷ നല്ലകാലം തുടങ്ങിയതു് അപ്പുൻ നമ്പൂതിരിയുടെ നാമം മുതൽക്കാണ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഭജനം രണ്ടു പന്തിരാണ്ടോളം നീണ്ടുനിന്നു. അതു തുടങ്ങിയകാലത്തു് അപ്പുൻ നമ്പൂതിരിയോടേ പാലക്കാവ് അമ്പലത്തിൽ കാണു. ഇന്നത്തെ കഷ്ടകാലം തുറന്നായിരുന്നു ദേവിഷ് അന്നും. അപ്പുൻ നമ്പൂതിരി നന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചായിരുന്നു. വെളുപ്പിനു കളിക്കും. ശ്രീകോവിൽ തുറന്നു വാരികളെത്തു് അഭിഷേകം ചെയ്യും. ദേവിയെ തിരുത്തായടയണിയിച്ചു ചന്ദനം ചർത്തി മണ്ഡപത്തിൽ വന്നിരുന്നു എന്നു കേൾക്കും.

തിരുവടയോട! വീരളിപ്പട്ടുകൊണ്ടു ദേവീക്ക് ഒരു തിരുവടയോടയുണ്ടാകണമെന്നായിരുന്നു അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ അന്നത്തെ മോഹം. പക്ഷെ, അതിന്നു പണമെവിടെ? ദാനംകിട്ടാൻ ഉള്ള വയിൽനിന്നും, അമ്മത്തോർക്കും കഞ്ഞിക്കാവുവാറസ്സാക്കും കൊടുക്കുന്ന ഇണ മുറികളുടെ തരത്തിലൊന്നും അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി പാലക്കുറുപ്പ് അമ്പലത്തിലേക്കും കൊണ്ടുപോരും. ഇതാണ് ദേവിയുടെ തിരുവടയോട. ഇത്തരത്തിലൊരു "മുറി"യാണു് അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ തറക്കൂട്ടവേദനം. പിന്നീടു് നടവരവുയന്നു ദേവസ്വം തടിച്ചപ്പോഴേക്കു ദേവീയുടെ പട്ടുതിരുവടയോട ഇഷ്ടമല്ലാതായി. പരിചയംതന്നെ. "എന്റിക്കു് ഉണ്ണിതന്ന ഇണമുറി മതി." എന്ന് അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ സ്വപ്നത്തിൽ ദേവിയുടെ കല്പന കിട്ടിയത്രേ. ഏതായാലും അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ഭജനകാലത്തു് ഒരിക്കൽ മാത്രമേ തിരുവടയോടയുടെ കാര്യത്തിൽ കുറച്ചൊരു മാറ്റം ഉണ്ടായുള്ളൂ. ആ മാറ്റം വരുത്തിവെച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ

തിരുവടയോട ചാർത്തിത്തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഭഗവതിയുടെ പരീക്ഷകളിലൊന്നു വെളിപ്പെട്ടതു്. ദേവീയുടെ മാസംതോറും തിണ്ടാറി ഉണ്ടായിരുന്നു. കൃത്യം ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസം കാലത്തു് ഉടയോട നോക്കിയാലറിയാം. ആദ്യം അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ അമ്പരന്നു. പലരേയും കാട്ടിനോക്കി. ആർക്കുവരുകതന്നെ. പിന്നെ മൂന്നു ദിവസത്തേക്കു് അമ്പലം അത്രയധികമായപ്പോൾ ആചരിച്ചു്, നാലാംദിവസം മണ്ണാത്തിമാറ്റം മാറ്റമായി വലിയ ചിറയിൽ ആറാട്ടേപ്പട്ടുത്തി. ഭഗവതിയുടെ ചൈതന്യത്തിന്റെ ഈ അത്ഭുതപരീക്ഷ ക്രമത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായി. സംശയക്കാരായ പലരേയും ഇതു് ആകർഷിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷെ, കൈയിൽ പണ്ണിനു കണ്ണാടിവേണോ? മാസംതോറും മുറതൊറൊത്ത ഈ പ്രകൃതി സംഭവത്തിനു ആകെത്തുറയുക്തിയുണ്ടു പറയാൻ? പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയതിൽ ഒരാൾ ഡോക്ടർ നാരായണമേനോനായിരുന്നു. ശിശുവിൽപോയി വൈദ്യം പഠിച്ചു മദിരാശിയിൽ ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചു നോക്കു് ഒഴിവിനു നാട്ടിൽ വന്നപ്പോഴാണ് ഈ പുതുമ കേൾത്തു്. ഉടയോടയിലെ രക്തം കുറച്ചു വെള്ളത്തിൽ കലക്കി കുപ്പിയിൽ കലക്കി അദ്ദേഹം മദിരാശിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. പരീക്ഷണങ്ങളുടെ നടത്തി ശരിയായ ആർത്ഥംതന്നെ എന്നു സമ്മതിച്ചു. അതോടുകൂടി മാസംതോറും ഡോക്ടറുടെ വകയായി അമ്പലത്തിൽ ഒരു ദിവസം

ത്തെ ചുറ്റുവിളക്കും നിറമാലയും പതിവായി. പിന്നെ ഭക്തന്മാരുടെ വെള്ളപ്പൊക്കമായി. പൊന്നുതമ്പുരൻ തിരുമേനി കൂടി എഴുന്നള്ളി. അമ്പലത്തിന് അഴകുവന്നു. പെരിങ്ങോട്ടില്ലം പൊളിച്ചുപണിതു. രണ്ടു പെൺകൊട കേമമായി നടന്നു. വാരിയത്തു നാലുകെട്ടും മാളികയുമായി. കഞ്ഞിക്കാവുവാരസ്യാരുടെ അനുജൻ തിരുവനന്തപുരത്തുപോയി വക്കീൽപ്പണി പഠിച്ചു പാലക്കാട്ടുചെന്ന് പ്രാക്റ്റീസിംഗ് തുടങ്ങി. അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി ഒരു "പാട്ടുപെട്ടിയും" ഒട്ടേറെ "പാട്ടുതട്ടു"കളും വാങ്ങി. വാരിയത്തെ പുമുഖത്തു ഉച്ചുക്ക് പാട്ടു കേൾക്കാനുള്ള ആളുകളുടെ തിരക്കായി. അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ചെല്ലവും തേവാരക്കിണ്ടിയും വെള്ളിക്കൊണ്ടായി. ഒരാനയെ വാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി. അപ്പോഴും, വെളിച്ചിനുള്ള കളിയും തേവാരവും മുടങ്ങിയില്ല. പാലക്കാവിലെ അഭിഷേകവും ഉഷപ്പുഴയും ചെയ്യാൻ മാറ്റം വന്നു. അനുവദിച്ചുതരില്ല. വെറുതെയാണോ ഭക്തൻ അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിക്കും അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാവർക്കും ഐശ്വര്യം വർദ്ധിച്ചുവന്നതു!

പാലക്കാവിൽ ഭഗവതിയുടേയും ഭക്തൻ അച്ഛൻ തിരുമേനിയുടേയും പ്രസിദ്ധി അതിന്റെ ശിഖരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നകരലത്താണ് പെരിങ്ങോട്ടില്ലത്തെ അമ്മത്തോൽ മരിച്ചതു്. ഉണ്ണിയുടെ വേളികൂടി കണ്ടിട്ടുവേണം മരിക്കാൻ എന്ന് അമ്മത്തോൽക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ വിചാരിച്ചതെല്ലാം സാധിച്ചു എന്നുവരുമോ? സംവത്സരദീക്ഷകൾക്കുശേഷം ഉണ്ണിയുടെ വേളി കേമമായി നടത്താൻ അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി തീർച്ചയാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനിടയിൽ, നാലുതാമ്രകലത്തു കഞ്ഞിക്കാവു വാരസ്യാരുടെ ഗർഭമായി. കടിഞ്ഞുലാണ്. ആശ്ചര്യമെന്നേ പറയാവൂ. അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിക്കു നന്നെ പരിഭ്രമമുണ്ട്. ആയുർവ്വേദത്തിലുള്ള ലോമരസങ്ങളും വാരസ്യാർ ശീലിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നും കഴവും, കഷായവും തന്നെ. പ്രായം തെറ്റിയില്ലേ?

അമ്പലത്തിലും ചില വ്യക്യാസങ്ങൾ വന്നു. പഴയശാന്തിക്കാർ വകക്കോട്ടു രിരികെ പോയി. പുതിയ "മാണി" മലയാളത്തിൽ വന്നിട്ടു അധികം നാളായിട്ടില്ല. പറയുന്നതിൽ മുക്കംകന്നട വാക്കുകളാണ്. പെരിങ്ങോട്ടില്ലത്തു അടിയറയുയർച്ച

കിഴക്കത്തു വീട്ടിലെ കോളിക്സ് ഉപായത്തിൽ ഒരു സംബന്ധവു
മുണ്ടു്. മാനി പരമേശ്വരനാണു്.

ഭഗവതിയുടേ മരണങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇത്തവണ പുറത്താവേ
ണ്ടദിവസം പുറത്തായില്ല. ആളുകൾക്കു് ആകെ പരിഭ്രമമായി.
എന്നിട്ടും, അതുജാപചാരവും ആരാട്ടം, മരണം ചടങ്ങിനു് കഴിച്ചു
കൂട്ടി. കറേജ് പിറപിറപ്പു് കൂട്ടുതുടങ്ങി. പണ്ടത്തെ സംശയക്കു
രരെക്കെ തലപൊക്കി. “വാറസ്യോക് കളിതെററിയപ്പോൾ ഭേ
വിഷം കളിതെററേണ്ടു്?” അങ്ങിനെയാണു് അപവാദത്തിന്റെ
ഒരു സാമ്പിൾ. “അമ്മാത്തോൾ മരിച്ചതോടൊപ്പം ഭഗവതിയും
മരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്തേ സംസ്കരിച്ചു പിണ്ഡം കഴിക്കാഞ്ഞതു്?”
അങ്ങിനെയാണു് വേറെ ചിലരുടെ സരസ്വതീപ്രസാദം. എ
തായാലും അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയു് തീരെ സുഖമില്ലാതായി. ഉച്ച
ക്കു വാരിയത്തെ പുഴുവെഴു പതിവുള്ള പാട്ടുപെട്ടിക്കച്ചേരികൂടി
മുടങ്ങി.

പിന്നത്തെ മാസത്തിലാണു് ആ വലിയ പൊട്ടിത്തെറി
ക്കൽ ഉണ്ടായതു്. അത്തവണ കൃത്യദിവസത്തിനു് രണ്ടുനാൾ മുമ്പു
തന്നെ ഭഗവതി ജീവിയായി. അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി വെള്ളപ്പിറു കളി
ച്ചുചെന്നു് നിർമ്മലയും വാരി പുറത്തിട്ടന്ന കൂട്ടത്തിൽ തിരുവടയാട
എടുത്തു് കൊണ്ടുവന്നു. പതിവിലാത്തവിധം അത്രയധികം രക്ത
മുണ്ടു് അതിൽ. ഭക്തന്മാരെല്ലാം വന്നുനോക്കി. സംശയമില്ല. ദുർഗ്ഗ
കുക്കാക്കു് ഒരു ചുട്ട അടി! അപവാദക്കാർ ഇനി എന്തു പറയും?
കുറുപ്പാമല്ലോ!

മാണി കിഴക്കത്തു വീട്ടിൽനിന്നും കുറച്ചുനേരം വൈകി എ
ന്നിറു വലിയ ചിറയിൽ കളിച്ചു കുററിത്തലയും കടഞ്ഞു് ഇ
സമയത്തു് അവിടെ എത്തി. ആളുകൾ കൂട്ടംകൂടി നില്ക്കുന്ന കണ്ടു
അങ്ങോട്ടുചെന്നു. “വെങ്കിട്ടം, ഇന്നലെരാത്രി പുറത്തായി. അ
ജാപം ആചരിച്ചോളു്” എന്നു് അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി മാണിയോടു
റഞ്ഞു. മാണി മഞ്ഞളിച്ചു. “കോളിപെണ്ണിനെ നാന ഇംഭി മുട്ടലി
അവളു ബാറസ്യോക് സഹായഗേ ഇന്നലെരാത്രി ബാറരിയത്തു
യി”, എന്നായി. മാണി, അപ്പോഴാണു്, അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയു
കൈയിലുള്ള തിരുവടയാടയിൽ മാണിയുടെ കണ്ണുകൾ ചെ
തു്. പതിവുള്ള ഇണമുറിയല്ല ഇന്നു്. ഒരൊന്നാന്തരം ഭഗവതി

വിശുദ്ധപുസ്തകം

ഥൻ ഒന്നരമുണ്ടു്! “ഹസ്തു! ഇദ്ദ കഠളിഗെ നററു കെറ്റുത്ത ബസ്തു. അദ്ദ ഇബിട ഹെഗെ ബന്നദ്ദു?” എന്ന് മഠണി അമ്പരന്നു.

അപ്പുൻ നന്യതിരി അന്തം വിട്ടുനിന്നു. കഠട്ടുകുക്കിടയിൽ ഒരമന്തിയ ചിരി. ചിലക്കു കോപം. പെരിങ്ങോട്ടില്ലത്തെ തുണ കുരി കഠളിയമ്മയുടെ തീണ്ടാരിപ്പടവ കൈയിൽ വെച്ചുനില്ക്കുന്ന ഭക്തൻ അപ്പുൻ നന്യതിരിയേയും, കഠര്യമറിയരതെ പരിഭ്രമിച്ച പകച്ചുനോക്കുന്ന പരമത്തുലനായ മഠണിയേയും ആളുകൾ മഠറിമഠറി നോക്കി. കഠര്യം അപകടമഠയെന്ന് മഠണിക്കു തോന്നി. മെല്ലെതിരിഞ്ഞു് മഠണി ഒരോട്ടം. പിന്നെ ആ മനുഷ്യനെ പഠലക്കാവിനടുത്തു് ഒരിടത്തും ആരും കണ്ടിട്ടില്ല.

where do you stay?

AT KOTTAYAM

HOTEL de PARK

AT ALLEPPY

PARK HOTEL

Both run by

PARK CAFE

KOTTAYAM

COURTSEY IS THE MOTTO